

И обе-те въ една кука,
Да бидиме две ъктарви
Две ъктарви за два брата.“
Обе-те съ омѣжиха,

С' омѣжиха въ една кука,
И бидоха две ъктарви
Две ъктарви за два брата.

407.

Мома вода залеваше,
На неа съ огледваше:
„Папа, папа що сумъ лепа
Що сумъ лепа и 'убава,
Би ме зело цареого
Цареого азнатарче;

Денѣ ноше азно бронтъ.
Еребица крефко месо,
Отъ заяка мека кожа,
Отъ вдо'ица бѣла риза,
Отъ девойка блага душа.

408.

„Момичице бѣло! дали би ме зело?“ —
„Зело би те зело, майка не ме даватъ,
Защо кука немашь, кука чардакліа,
Кука чардакліа съ джамой и пенджери.“
„Момичице мило! бѣли пари иматъ,
Кука ке напра'амъ съ джамой и пенджери.“

409.

Мерудо, Мерудо, ѣсна месечицо!
Не стой спроти мене, изгоретъ за тебе,
Како лентъ за вода, босильокъ за сенка,
Турчинъ за кокошка, кауринъ за винце,
Кауринъ за винце и люта ракіа.

410.

Кинисало моме на квечеръ на вода,
На квечеръ на вода на ни една доба;
И ѣ сустретило едно лудо младо,
Моме целивало и киска ъх зело.
Тешко не ѣ падна дека ѣ целива,
Потешко ѣ падна, защ' ѣ киска зеде.